

B. 46.357

SYNODVS

DIOECESANA, VALENTI

æ celebrata, præside Illustrissimæ ac Reuerendissimo D.D. Ioanne Ribera Patriarcha Antiocheno, & Archiepiscopo Valentino. Anno

1578.

Valentiæ apud Aluarum Francum, & Gabrielem Ribas. Anno 1594.

13
14
15
16
17

B. 46.357
SYNODVS

DIOECESANA, VALENTIA
celebrata, praeside Illustrissimo ac Reuerendissimo D.D. Ioanne Ribera Patriarcha Antiocheno, & Archiepiscopo Valentino. Anno
1578.

Valentiae apud Aluarum Francum, & Gabrielem Ribas. Anno 1594.

EDICTVM AD CELE-
BRANDAM DIOECESA-
nam Synodum conuocato-
rium.

 O S Ioannes Ribera Dei et Apo-
stolicæ Sedis gratia Patriarcha
Antiochenus, & Archiepisco-
pus Valentinus admodum Reuerendis, &
in Christo dilectis Capitulo, Dignitatibus, et
Canonicis nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ,
& Reuerendis Capitulis Ecclesiarum colle-
giatarum huius diocesis Valentinæ: venera-
bilibus Abbatibus, Plebanis, Rectoribus, ac
reliquis presbyteris curam animarum geren-
tibus, quibus ex iure, vel antiqua consuetudi-
ne competit Synodo diocessane interesse:
Magnificis huius diocesis viris, quacunque
dignitate, vel officio fungantur: ac vniuersis
ad quos sequentia pertinebant, in Domino
nostro Iesu Christo salutem.

Quinquam nos ipsi paterno, vt decet, af-
fectu hanc nostram diocesium aliquoties visi-

EDICTVM.

zantes, diligenti studio quæ in ea corrigi deberent, quæq. in melius prouehi possent, inuestigauerimus: ac de singulis, quæ ad Deicultum, & ecclesiarum utilitatē facere posse videbuntur, priuatim a vobis certiores fieri voluerimus: nihilominus æquum esse duximus, & iuris sanctiones sequi, & sanctam illam, ac laudabilem eorum, qui nos in hoc munere præcesserunt, consuetudinem imitari, qui aliquando diocesanas synodos congregatis gregem suum saluari hoc animarum pastu refecerunt. Id enim saluberrimū, ac præsentissimum esse remedium ad mala corrigenda, & ecclesiarum splendorem restituendū, ac conseruandum, sanctissimi Patres semper iudicarunt, & nos etiam in dies magis experimur. Quare vos omnes, qui iure, vel consuetudine ad hoc obstringimini, monemus, atque hortamur: & pro sancta, quam nobis debetis, obedientia, & sub pœnis etiam, & censuris in iure contentis vobis præcipimus, vt postquam nostris his literis vocati fueritis, ad decimum quartum calendas Nouēbris

proxi

EDICTVM.

proxime futuri, qui dies erit Dominica tertia mensis Octobris, in hanc nostram Archiepiscopalem domum conueniatis: aut certe, si vel morbus, vel aliud canonicum impedimentum obstiterit, legitimos vestros procuratores cum autoritate mittatis. Eo enim die, diuina ope, & fauore adiuti, diocesanam Synodum inchoare decreuimus: in qua ea omnia, quæ ad ecclesiarum bonum facere videbuntur, vobis proponere liceat: nosque communi consilio ea statuere valeamus, quæ iuste ac sancte constituenda esse censebuntur. Vt in hunc modū diuinus cultus augeri possit, ecclesiarum decor resplendeat, & animarum saluti bene consulatur. Porro libellos, in quibus scripto mandabitur, quæ a vobis proponenda erunt, ante designatum diē ad nos mittite: vt sensim ea legere, & mature perpendere possimus, priusquam de eis decreta vlla ferantur. Magnificos vero civitatū, oppidorum, & locorum Iuratos, & alios quoscunque honorabiles huius nostræ diocesis viros in Domino hortamur, vt, si quæ eis occur-

I 3

rant,

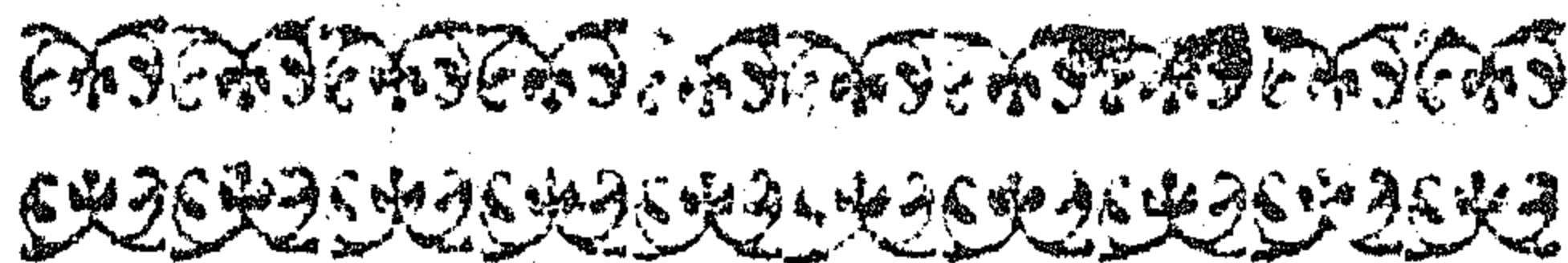
EDICTVM.

rant, de quibus in prædicta Synodo agi, ac etiam de illis aliquid constitui debere videatur, ea ad nos deferant: quæ cum diligenter considerati fuerint, prout ecclesiarum & totius populi bono convenire intelligemus, a nobis decernentur. Verum cum sine diuino auxilio nihil fieri boni, sed ne cogitari quidem possit: omne enim donum perfectum deorsum est, descendens a patre luminum: orandus Deus erit, ut & vobis ea suggerat, quæ utiliter proponantur: & mentem nostram celesti suo lumine illustret, ut ea constituamus, quæ ipsi in primis grata sint futura. Quapropter vos maxime hortamur, ut paras manus sine ira & disceptatione, ut dicebat Apostolus, leuantes, magna animi deuotione pro hac re Domino supplicetis. Cartusensi vestrum aliqui ad præscriptum diem non adfuerint, eorum absentia non obstabit, quin minus ad celebrationem dictæ Synodi, ut ius & æquitas postulant, procedamus: testamurq. nobis roboris & autoritatis Synodicalis decretis ob eorum contumaciam detractum

EDICTVM.

iri. Quod autem ad harum literarum præsentationem vobis faciendam attinet, ei, qui eas ad vos detulerit, fidem indubiam adhibebimus: quas etiam, ut huius Synodi conuocatio sit omnibus manifesta, ad valuas nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ affigi & publicari mandabimus. Datum in monasterio Cartusiensium Portæ cæli in hac nostra diœcesi constructo. 5. Calendas Augusti.

1578.

IOANNES RIBERA PA-
TRIARCHA ANTIOCHENSIS

*Archiepiscopus Valentinus, omnibus
huius diocesis Christi fidelibus Salu-
tem in Domino.*

Sque adeo hac nostra ætate, hu-
mani generis hoste assidue in a-
gro Domini zizania super sem-
nante, pravi hominum mores inualuerunt,
vt nisi efficacia subinde remedia adhibean-
tur, in multis certè vix religionis ratio,
vix aliquis disciplinæ splendor constare
possit. Quare iustissimis rationibus per-
suasi Concilij Tridentini patres statuerunt
vt Diocesana Synodi tam à Metropoli-
tanis, quàm Episcopis frequenter celebra-
rentur, vt in eis multorum collatis senten-
tiis, ea decerni possent, quæ reformandis
hominum moribus, & illorum vitæ bene,
sanctæque instituendæ essent accomoda-
ta. Vt enim non desunt, qui virtutis amo-
re libenter ad bonum ducuntur, quibus
neque

EPISTOLA.

neque nouis statutis, neque lege vlla, quæ
pœnam minetur, ad rectè agendum sit o-
pus: ita certè multos reperias, qui nisi le-
ge velut freno coerceantur, & pœnis à
scelere reuocentur, in omne flagitiorum
genus sese dedant, & velut laxatis habe-
nis quocunque sine iudicio ferantur. Cū
igitur in hoc munere, quod Dei bonitati
acceptum ferimus, nihil vnquam tam op-
tauerimus, quàm vt, si qui in hac diocesi
abusus essent, tollerentur: vitia corrige-
rentur: sanctiones & decreta patrum ad
mores rectè informandos sanctè consti-
tuta ab omnibus obseruarentur: denique
vt nostri in hoc munere administrando
coadiutores, quibus parochialium eccle-
siarum cura incumbit, ad diuinum cultū,
communeque plebis bonum potius quàm
ad priuata commoda, omnes animi sui co-
gitationes conuerterent: dedimus operā
vt facta omnium, ad quos id ex iure, vel
consuetudine competebat, conuocatio-
ne, hæc diocesana Synodus in hanc ciui-

EPISTOLA.

tatem congregaretur: in qua de his, quæ ad commune nostrarum ecclesiarum bonum pertinerent, communi multorum consilio deliberaretur. Quod sanè, cum ea prius aliquot dierum spatio diligenti studio communiter contulisset, quæ vel prohibenda nostris, vel præcipienda esse videretur, diuino fauore absoluimus. In quo illud considerauimus, legum multitudinem à viris prudentissimis raro probari solitã. Cum enim leges hominum mentem ad bonum dirigere debeant, si frustra tamen multiplicentur, ita illã ad varia distrahunt, vt tam multis præceptionibus quodammodo ab ipso etiam fine diuellerentur. Idcirco illa tantum statuere, quæ præsentis nostræ diocesis statui necessaria essent, decreuimus: cùm & alia pleraque, vt tempus illud exigebat, à præcessoribus nostris Archiepiscopis pio animi affectu & zelo, quo plurimùm valebant, sanctissime iam constituta essent. Hęc igitur pauca à nobis tantùm statuenda fuerunt,

quæ

EPISTOLA.

quæ illorum statutis addita, huic tempori sufficerent. Quia tamen frustra leges conduntur, si consopitæ, & velut demortuæ perpetua obliuione obruantur: quod tunc certè fit, cùm non solum non obseruatur, sed à multis etiam contemnuntur: ideo vos omnes, potissimum eos, qui ad ministerium curæ animarum asciti estis, quantum in nobis est monemus, & paterno affectu hortamur, vt ad hęc & alia obseruanda, quæ splendorem animabus afferre possunt, conatus omnes vestros intendatis, seduloque curetis, vt morum puritate, & vitæ exemplo ita vnusquisque ministeriũ suum impleat, vt bonus fidei, & sanctitatis vestrę odor ad omnes peruenire possit: vt ab his etiam, qui foris sunt, bonum omnium vestrarum actionum testimoniũ reportetis. Ita fiet, vt nostrorum laborum participes, idonei & fideles Christi ministri veram laudem, & æterna, quæ à Deo speramus, præmia vos, & plebs nobis commissa, vnã nobiscum consequamini.

ACTIO

ACTIO PRIMA.

Professio fidei.

N nomine sanctę & indiuiduę Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Nos Ioannes Ribera Patriarcha Antiochenus, & Archiepiscopus Valentinus, in Synodo Diocesana actu præsidens, quam sub beatissimo Domino nostro Gregorio Papa decimotertio, Pontificatus eius anno septimo, Regnante inuictissimo Domino nostro, & Rege Catholico Pilippo secundo regni eius anno vigesimotertio, ad decimum quartum Calendas Nouembris Anni Mille-simi quingentesimi septuagesimi octau, sacri Concilij Tridentini Decreto obsequentes, in hanc ciuitatē congregari iussimus: considerantes fidem fundamentū esse omnium bonorum operum, sine quo
totum

ACTIO

15

totum spirituale ædificiū corruere sit necesse: exemplo etiam patrum, qui in principio suarum actionum sacrosancta fidē profiteri consueuerunt: quod etiam sacra Tridentina Synodus faciendum esse docuit: Fidei professionem, antequam de re aliqua à nobis in hac Synodo sermo suscipiatur, præmittendam esse decernimus atque præmittimus, ea forma & verbis, quibus in literis sanctissimi Domini nostri Pij Papę quarti præscripta fuit. In hūc igitur modum hæc Valentino Synodus fidem ipsam toto animo profitetur.

Credo in vnum Deum, patrem omnipotentem, factorem celi & terrę, visibilibus omnium & invisibilium: Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium Dei unigenitum: Et ex Patre natum ante omnia secula: Deum de Deo, lumen de lumine, Deū verum de Deo vero: genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt: Qui propter nos homines, & propter

ACTIO

pter nostram salutem descendit de caelis: Et in carnatus est: de Spiritu sancto ex Maria virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus, et sepultus est: Et resurrexit tertia die secundum scripturas: Et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris: et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dominum, et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit: Qui cum Patre et Filio simul adoratur, et conglorificatur: cui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam catholicam et Apostolicam Ecclesiam: Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum: Et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi seculi. Amen.

Apostolicas et ecclesiasticas traditiones reliquasque eiusdem Ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admittimus, et amplectimur. Item sacra scriptura iuxta eius sensum, quem tenuit, et tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu, et in
 terpre-

PRIMA.

15

terpretatione sacrarum scripturarum, admittimus. Nec eam unquam nisi iuxta unanimem consensum patrum accipiemus, et interpretabimur. Profitemur quoque septem esse vere et proprie sacramenta novae legis, a Iesu Christo Domino nostro instituta ad salutem humani generis, licet non omnia singulis necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Penitentiam, Extremam unctionem, Ordinem, et Matrimonium: illaque gratiam conferre: Et ex his Baptismum, Confirmationem, et Ordinem, sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Ecclesiae Catholicae ritus in supradictorum omnium sacramentorum solenni administratione recipimus, et admittimus. Omnia et singula, quae de peccato originali, et de iustificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplectimur, et recipimus. Profitemur pariter in Missa offerri Deo verum, proprium, et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis. Atque in sanctissimo Eucharistiae sacramento esse
 vere

vere, realiter, & substantialiter corpus & sanguinē una cum anima & diuinitate Domini nostri Iesu Christi, fierique conuersionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem. Quam conuersionem Catholica Ecclesia transsubstantiationem appellat. Fatemur etiā sub altera tantum specie totum, atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constantiter tenemus Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuari. Similiter & Sanctos confitemur una cum Christo regnantes venerandos, atque invocandos esse: eosque orationes Deo pro nobis offerre: etque eorum reliquias esse uenerandas. Firmiter asserimus, imagines Christi, ac Deiparæ semper virginis, nec non aliorum sanctorum, habendas & retinendas esse, atque eis debitum honorem & uenerationem impartendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in Ecclesia relictam fuisse: illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmamus. Sanctam, Catholicam,

& Apo-

& Apostolicam Rom. nam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem, & magistrā agnoscimus. Romanoque Pontifici, beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondemus, ac iuramus. Cætera item omnia a sacris canonibus & Oecumenicis Conciliis, ac præcipue a sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipimus, atque profitemur. Simulque contra omnia, atque hæreses quasunque ab Ecclesia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, nos pariter damnamus, reuicimus, & anathematizamus. Hanc vero Catholicam fidem, extra quā nemo saluus esse potest, quā in presenti sponte profitemur, & veraciter tenemus, eandem integram & inuiolatam usque ad extremum vitæ spiritum constantissime (Deo adiuuante) retinere, & confiteri, atque a nostris subditis, seu illis, quorum cura ad nos in munere nostro spectabit, teneri doceri, & prædicari, quantum in nobis erit, curaturos.

k D E C R E -

DECRETA SYNODI.

*De stipendio Auditori piarum causarum
pro illarum examine & definitione
conferendo.*

ETVS fuerat consuetudo in hoc nostro Archiepiscopatu, antequam eius à nobis regimè susciperetur, Auditorem piarum causarum, in quibus de exequendis piis defunctorum voluntatibus & legatis agitur, pro earum examine & definitione sex nummos in singulas libras stipēdij nomine recipere: unde fiebat, quoties scilicet ipsa pia legata multa, multiq. valoris erant, ut ipsum Auditoris prædicti stipendium in mul-
tam

tam summā excreceret. Quare cum subditorum nostrorum onera subleuanda esse existimemus, etiam si id aliquo ministro- rum nostrorum incommodo fiat, & ut fa- cilis ac diligentius executio vltimæ te- statorum voluntatis examinetur, Nos Io- annes Ribera Patriarcha Antiochenus & Archiepiscopus Valentinus, statuimus & mandamus dicecesana Synodo approban- te, ut in posterum prædictus piarum cau- sarum Auditor non possit pro cuiuscun- que testamenti examine & definitione, quotcunque fuerint, & quanticunq. valo- ris pia in eo legata, plusquam triginta li- bras recipere. Ipsum vero prædictum sex- nummerorum pro singulis libris stipen- dium ita moderamus, ut in singulas libras nummi tantum quatuor post hæc recipian- tur. Quos in hunc modum applicandos & distribuendos esse decernimus: ut tres nummi æquis portionibus ipsi Audito- ri, notario, & prædictarum causarum procu- ratori cōferantur: reliquus verò nummus

in pia opera, nostro, & successorum nostrorum arbitrio erogetur.

Ob stipendium, quod iuste datur collectori, Clerum non astringi ad aliquarum Missarum celebrationem.

NE Clerus ob stipendium, quod collectoribus ad colligendos Ecclesie redditus deputatis dari consuevit, iniuste grauetur, statuimus, & mandamus, ipsum collectoris stipendium ex omnibus Ecclesie administrationibus proportione seruata sumi debere: declarantes ratione illius rate partis, quæ ex administrationibus ad Missas celebrandas institutis illi confertur, nulla ad celebrationem aliquarum missarum obligatione Clerum astringi: cum rata illa portio iuste in stipendium cedat collectoris.

De portione clericis danda in sepulturis generalibus: & quando Ecclesia parochialis ad defunctum sepeliendum generaliter sit conuocanda.

In

IN sepulturis generalibus, ad quas Ecclesia Metropolitana, & huius ciuitatis parochiales conueniunt, clericis parochialium ecclesiarum conferatur portio illi equalis, quam Ecclesie Metropolitanæ clerici percipiunt. Cumque defunctus aliquis extra parochialem suam Ecclesiam sepelietur, si alia præter eius parochialem, & eam, in qua, vel intra cuius ambitum sepeliendus est, conuocanda sit, statuimus, totum illius parochiæ clerum, cuius defunctus ille parochianus erat, ad ipsum sepeliendi actum generaliter vocari debere.

Quando pauperibus fiet distributio vestium vocato Rectore, vel eius Vicario fiat.

Quoniam parochis eorum, qui in ipsis parochialibus ecclesiis agunt, status atque egestas notiora esse solent, statuimus atque mandamus ipsa approbante Synodo, ut cum in parochiis, vestium, & cuiuscunque modum dumentorum distributio pauperibus, fiet, ea ipsius parochialis

k 3

eccle-

ecclesiæ Rectore interueniente, vel si ipse abfuerit, præfente eius vicario omnino fieri debeat.

Quibus in locis, & quando Missæ non sint celebrandæ.

Sacra Tridentina Synodus Episcopis districtè præcepit, vt populū suum diligenter moneant, ac doceant, quam vnusquisque parochiæ suæ, vbi id quidem cōmode fieri potest, ad verbum Dei audiendum interesse teneatur. Quod bene sanctèq. à patribus fuit mandatum: cum multa magnaq. sint animæ bona, quibus eos priuari videmus, qui ad suas parochiales ecclesias vix vnquam accedunt. Qua in culpa in hoc nostro Archiepiscopatu versari multos, non sine magnō animi dolore ægreferimus. Qua propter præcipimus, ne diebus Dominicis & festis colendis sacerdos vllus in Confraternitatū domibus, aut cœmeteriis, aut eremitoriis, aut sacellis publicis, quæ extra parochia-

les

les ecclesias constructa sunt, Missam celebret: sed neque in his Hospitalibus, in quibus hospitalitas non actu exercetur: exceptis tamen festis titularium Sanctorū, sub quorum inuocatione prædictæ Confraternitatum domus, eremitoria, sacella, & Hospitalia erecta fuerunt. Sacerdos qui huic Decreto non paruerit, viginti solidorum mulcta, & quindecim dierum suspensione puniatur.

Sacram Eucharistiam cum veneratione esse deferendam, & de elemosyna sacerdotibus ipsam comitantibus danda.

CV M Sacrosancta Eucharistia ad infirmi domum deferetur, magna id veneratione fiat: duoq. vt minimum sacerdotes, ij scilicet, qui lanternas detulerint, ipsam ad locum vsque, in quo infirmus iacuerit, comitentur: quòd si defuerint, qui lanternas deferant, id munus præstabunt duo antiquiores presbyteri, ex his, qui palium deportabūt. Si vero ipsa sacrosancta

k 4

Eucha-

Eucharistia longius deferatur, quã vt possit tanta solennitate deferri, tunc duo ex confratribus institute sanctissimi Sacramenti confraternitatis lumina deferentes sanctissimum Sacramentum comitentur: quibus ipsa Cõfraternitas aliquid persoluat. Porro in ciuitate Valentia sacerdotibus, qui ad comitandum sacram Eucharistiam vocati fuerint, singulis nummi quatuor conferantur. Qui, si extra ciuitatem egressi fuerint, aut noctu ab ecclesia exierint, duplicem portionem accipiant. Cæterum in quibuscunque aliis locis extra ciuitatem Valentiam quoad portionem sacerdotibus ob dictam causam exolendam consuetudo hætenus obseruata, in posterum etiam obseruetur.

Ne cause criminales eorum, qui sacris sunt initiati, per notarios laicos tractentur.

NE laicis vlla offendiculi occasio ex eorum delictis, qui sacris sunt initiati, tribuatur: & vt fidelius atque honestius
contra

contra illos in causa procedi possit: statumimus Synodo approbante, vt causæ criminales in hoc nostro tribunali contra aliquem in sacris constitutum agitandæ, per notarios, qui sint etiam in sacris constituti, tractentur.

Quibus potissimũ diebus Parochi a suis Ecclesiis abesse non debent: & diebus Dominicis doctrinam Christianam ab illis esse tradendam.

Sacrum Tridentinum Concilium abũde cunctis Ecclesiarum pastoribus exposuit, quãta obligatione, vtpote quæ ex diuino præcepto oriatur, teneantur oues suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, easdem diuini verbi prædicatione, sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere. Quæ omnia vt melius executioni mandentur, decernimus, ne huius nostri Archiepiscopatus Rectores in festis Domini nostri, Beatæ Mariæ virginis, ipsorum etiam
k 5 sancto-

sanctorum, qui ecclesiarum titulares sunt aut patroni, a suis ecclesiis, dum officia diuina celebrantur, etiam prætextu verbū Dei alibi prædicandi, abesse audent: cū his diebus maior populi concursus ad Ecclesias conuenire soleat. Alioqui quadraginta solidis fabricæ illarum ecclesiarum applicatis mulctentur, Quibus etiam mādamus, vt diebus Dominicis post dictum Completorium Christianā doctrinā per se, vel per suos Vicarios in suis ecclesiis tradant, & doceant. Qui non obtemperauerint, sint eidem poenæ subiecti.

Quando vnus, aut plures Vicarij in Ecclesijs parochialibus sint habendi.

Sacri Concilij Tridentini vestigiis inherentes, statuimus ipsa approbante Synodo, vt in his locis, in quibus ecclesiæ parochialis fructus, præter eas oblationes quæ ex pede altaris recipiuntur, valorem trecentarum librarum, quæ in proprios

prios vsus cedant, attingerint, Rectores Vicarium vnum habeant competentis salario conductum. Quem Vicarium in omnibus ciuitatis Valentie parochialibus ecclesijs haberi præcipimus. Quia tamen diui Martini, & vtriusque Ioannis parochiales Ecclesiæ magna populi multitudine abundant, harū vtraque duos habebit Vicarios. In omnibus itidem locis atque oppidis huius nostræ diocesis, quæ mille domibus constabunt, Rector duos coadiutores Vicarios habeat, qui ipsum in sacramentorum administratione iuuent. Cæterum in his parochialibus ecclesijs, in quibus parochialis Rectoratus ipsi Clero vnitus fuerit, aut vbi Rector suspensus sit, aut sine Ordinarij facultate abfuerit, præter supradictum Vicarium, aut Vicarios, alius etiam ad sacramentorum administrationem eligatur.

Obstetrices docendæ sunt a parochis rationem ministrandi Sacramentum

Baptismi.

Paro-

P Arochi ipsas suorum locorum obstetrices sedulo instruant qua forma, qua materia, qua etiam intentione Sacramentum Baptismi ministrari debeat: illasque semel singulis annis ea de re examinare teneantur: ne, si aliquando ob urgentem necessitatem Sacramentum Baptismi administraturæ sint, error in re tam graui accipere possit.

Cōfessores nil accipiant intuitu confessionis.

M Andamus, ne confessores intuitu confessionis aliquid petant: aut pecuniā vel aliud quidpiam, etiam sponte oblatū, recipiant: sub suspensionis ab officio confessiones audiendi pœna.

Quæ seruanda sint, cum census ad bona Ecclesiarum pertinentes creantur.

V T Ecclesiarum huius nostræ diœcesis bona firmiter stabilita sint, & de illorum titulis & actis facilius in posterū constare possit, statuimus ipsa approbante Synodo, ne acta quorūcunque contractuū, eorum maxime, qui fiunt, cum census ad
bona

bona Ecclesiarum pertinentes creantur, ab alio vllō, quam à notario syndico, eius Ecclesię, cuius illa bona fuerint, recipiantur: quodque in predictis actis omnium administrationum perpetuarum, omniūque pecunię quantitātū, quę ad censum illum constituendum concurrunt, ipsarū etiam personarum, à quibus illa bona Ecclesię relicta fuerunt, specialis mentio fiat: vt & illarum, & ipsius obligationis recordatio penes Clerum semper maneat. Qui census si aliquādo redempti fuerint, cum noui rursus creabuntur, idem omnino seruetur. Iubemus etiam Decretū diœcesanę Valentine Synodi de his, quę seruanda sunt, quando census ecclesiastici redimuntur, omnino obseruari. Hoc nostro statuto omnes beneficiorum redditus respectu earum Ecclesiarum, in quibus ipsa beneficia instituta fuerint, comprehendendi decernimus.

Lites ab administratoribus reddituum Ecclesiarum non facile excitandæ.

Ad

AD euitandas inutiles ac iniustas lites statuimus, ne vllus clericus, aut redditum Ecclesiarum administrator litem vllā mouere, aut tueri possit, nisi ex quatuor cleri partibus tres partes in titem illā cō-ferant, præcedente legitima Cleri conuocatione, aut certe cum decreto Ordinarij.

De presbyteris exteris Ecclesijs parochialibus deputandis.

Presbyteri exteri ad Missas celebrandas parochiali alicui Ecclesiæ deputentur: in qua tātum eleemosynæ ad celebrationem Missarum illis conferantur: atque in ea diebus Dominicis & festis colendis superpellicio & mussa induti, dum Missa conuentualis & Vespere concinuntur, in choro resideant. Quos etiam Rationalis punctis notare debeat.

Quomodo Missæ iniungi debeant celebrandæ, & quæ supersunt, quibus sint conferendæ.

Quoniã

Quoniam maxime cōuenit supremas defunctorum voluntates impleri, ne suffragiis, quæ piè & sanctè in suis testamentis reliquerunt, eorum animæ defraudentur: hoc nostro Decreto sancimus, vt quoties Missæ iniungentur celebrandæ, Rationalis & Collector eius rei primum certiores fiant: vt cum rei notitia ad vtrūque peruenerit, fidelius ab his res peragatur: iuxta ea, quæ sunt iam à nobis hac de re alias constituta. Quæ verò supererunt Missæ, neque extra Regnum, neque priuatis personis celebrandæ conferantur sine nostro, quod in scriptis obtineant, mādato. Ipsarum vero Religionū Prælati causarum testamentariarum Auditori singulis annis rationē reddant, qua eas missas, quas ab ecclesijs parochialibus celebrandas susceperunt, celebratas esse ostendāt. Quod faciāt, si hoc beneficij, aut eleemosynæ genere voluerint in posterum à nostris Ecclesijs sibi subueniri.

Paro-

Parochi principio etiam Aduentus suos parochianos visitent.

Parochi, ad quorū munus maximē spectat sedulam salutis suarum ouium curam gerere, præterquā quod in ipso Quadragesimę initio dioecesano Decreto ad describenda eorum nomina obligantur, qui in ipsorum parochiis degunt, vt hoc modo ad confessionem peccatorum faciendam præmoneantur, & se de ea rationem reddituros esse intelligant: quia tamē cupinus populi salutis aliis etiam modis consulere, in principio etiam Aduentus populum suum prouide ac prudenter visitet vt, si qui sint, qui criminose viuunt, intelligere: & his omnibus, quæ reformatione indiguerint, salutaria remedia adhibere possint. Ipsosq. suos subditos magno animi affectu monebunt, vt se ad confessionem peccatorum præparent, vt frequenti Sacramentorum perceptione natiuitatē Domini nostri dignē celebrare valeant.

Matu-

Matutinum defunctorum quo tempore celebrandum.

Cum maxime deceat diuina officia cōuenienti tempore, & vt decorum est, celebrari, mandamus ne Officium Matutinum defunctorū manē, sed peracto Cōpletorio celebretur: quodq. Rectores celebratione Missę ipsius Anniuersarij pro Missa conuentuali minime satisfaciant, nisi in his Ecclesiis, in quibus vnus tantū erit sacerdos.

Clerus Ecclesię parochialis pro actu sepeliendi defunctum de minuenda portione sibi debita ne paciscatur.

Non est sane æquum, eas obuentiones & iura, quæ ex religionis ritu & vsu ecclesiastico obueniunt, pacto aut conuentioni subiecta esse. Quare precipimus, vt quoties Ecclesię alicuius parochialis Clerus ad sepeliendum defunctum vocatus ierit, integram portionem, quæ huius Archiepiscopatus constitutionibus illi quoad quartam & eleemosynā debetur, per-

L cipiatur

cipiat: neque vlli pacto aut conuentioni de minuenda portione locus detur. Alio qui Clerus ipse poenā centum solidorū fabricæ illius Ecclesiæ applicatorū incurrat.

Cum defunctus extra parochialem suam Ecclesiam sepelietur, clerici illius parochiæ duplam portionem pro actu tantum sepeliendi recipiant.

CV M parochiales Ecclesiæ suos parochianos, quorū vere sunt matres, spiritualiter pascere, ac proinde Sacramenta ipsis ministrare necessario teneantur, æquum sane erit, eas in his, quæ ad corporis vitam sunt necessaria, ab illis sustentari & ali, ceterisque ea in re ecclesiis præferri: quod spiritualia seminantibus iustè carnalia subministrantur. Qua propter mandamus diœcesana Synodo approbante, vt cum defunctus aliquis extra parochialem suam ecclesiam sepelietur, Rectori & clericis illius parochiæ, cuius defunctus ipse parochianus fuerat, simplex illa & com-

& communis portio, quæ prædictis equa liter pro sepeliendi tantum actu dari consuevit, dupla soluatur.

Vicarij in substitutorum loca primi admittantur.

IN ecclesiis in quibus ad deseruiendum beneficijs aliqui substituti fuerint, vicarius & vicarij Rectoris coadiutores in ipsa substitutorum loca, quādo vocauerint, primi admittantur. Cæterum cum vicarius in ecclesia, in qua vicarij munus exercet, beneficium obtinuerit, distributiones ecclesiæ illius non amittat.

Parochi a suis Ecclesiis sine facultate Ordinarij absentes fructibus pro rata temporis absentia priuantur: & a quibus dies absentia notari debeant.

PARochi nulla ex causa sine sui Ordinarij facultate in scriptis obtenta, a suis parochialibus ecclesiis ab esse possunt: alioqui & peccati mortalis reatū incurrūt, &

pro rata temporis absentię suorum beneficiorum fructus suos minimé faciunt: vt sacri Tridentini Concilij Decreto explicatur. Quos fructus fabricæ ecclesiæ Concilium ipsum applicandos esse decreuit. Nos igitur prædictum concilij Decretū executioni mandare volentes, & his etiā obuiam ire, quæ contra hanc in ecclesiis residentiam Rectores admittere possent: mandamus ipsis fabricæ præfectis, quos vulgo ecclesiarum operarios vocamus, qui in ecclesiis huius diœcesis parochialibus sunt, & pro tempore fuerint, vt præsentate ipso Rationali ecclesiæ, & si is defuerit, sacerdote aliquo, vel Iurato, dies omnes, quibus parochi ab ecclesiis abfuerint, in libro aliquo, quem ad id destinatū habeant, notent: vt cum nobis constiterit, parochum illis diebus sine Ordinarij facultate abfuisse, fructus pro rata illius temporis dictis præfectis in fabricæ vsum erogari mandentur: ne ecclesiarum fabricæ hoc emolumentum depereat.

Ne

Ne Crucis & sanctorum imagines in immundis locis depingantur.

Cum is honor, qui imagini impeditur, in eum referatur, quem imago illa representat, certe imago crucis magna à nobis veneratione est colenda: quare sub excommunicationis poena mandamus, ne crucis imago, aut vllæ sanctorum imagines in parietum immundis locis, quocunque sine id fiat, depingantur: & vt, quæ depictæ fuerint, deleantur.

Qui post Quadragesimam domicilium mutasse noscuntur, quomodo a parochis de peccatorum confessione sint examinanda.

Qvando parochus post festum Dominicæ Resurrectionis a suis parochianis per eorum domos schedulas exigit, quibus se peccata sua in Quadragesima confessos fuisse ostendant, si forte tunc in aliquem incidat, qui ex alia parochiali Ecclesia domicilium suum in ipsius parochiã

L 3

muta-

mutauerit, ab eo non minus atq; à suis cōfessionis schedulam requirat: quam nisi dederit, in illū nō aliter atque in suos, qui peccata cōfessi nō sūt, procedere debeat.

*De Sacramentorum ministracione
in priuatis domibus.*

VT sacrosanctis Ecclesię Sacramentis debitus honor tribuatur, mandamus, ne vllum eorum ab aliquo in priuatis domibus nisi infirmis administretur, vno tantum excepto matrimonij Sacramento.

De altarium munditie reseruanda.

Altarium in quibus Missę celebrantur, munditiam parochi diligenter curent: ac etiam vt illorum ornamenta suis temporibus, vt decet, mundentur, & si opus fuerit, reficiantur.

Quibus maxime diebus parochi ad confessiones audiendas parati esse debeant.

Cum maxime cupiamus populos ad frequentanda Ecclesię Sacramenta in dies magis excitari, atque accendi, ac pro
inde

inde omnia illis ad rem tam salutarem in promptu & opportuna esse: præcipimus parochis, vt diebus Dominicis ac festis cõlendis manē antequam Missa conuentualis incipiat celebrari, saltem horam vnā in sedibus ad confessiones audiendas dispositis sedeant: & quo id fine faciant, populo significant. Alioqui viginti solidis, quos fabricæ ipsarum ecclesiarum applicamus, mulctentur.

Quod Processionarium, Cæremoniale, et Ordinarium in Diœcesi recipiantur, & libri cantus comparentur.

Quoniam maxime cõuenit in tota hac nostra Diœcesi vno eodemq; ritu Sacramenta administrari, & in processionibus, diuinorumq; officiorum cæremoniis nihil esse diuersum: præcipimus parochis omnibus, vicariis, ac beneficia habentibus, vt librum Processionarium, quem hisce diebus typis excudi mandauimus, recipiant: quodq; Cæremoniale, & Ordinarium, quæ breui

in lucem edentur, etiam admittant: iuxta quorum librorum præscripta & rationē Sacramenta administrare, & Officia celebrare teneantur. Demum quod libros, quibus Officia iuxta Breuiarij Romani noui ritum in choris decantentur, sibi comparare studeant, quibus plerasque nostrę diœcesis ecclesias adhuc carere intelligimus.

Ne infirmi pauperes e loco in locum deportentur, nisi confessione peccatorum prius facta, si morbus id postulauerit.

Solent extra ciuitatem Valentiam multi pauperes infirmi ex vno loco in alterum deportari, qui sæpe adeo morbo laborant, vt in ipso itinere, antequam peccata confiteri possint, moriãtur. Ideo omnibus Hospitaliũ Administratoribus præcipimus, ne infirmum pauperẽ e suo Hospitali, vt in alterũ locum deferatur, exire permittant, nisi prius a Rectore, seu eius Vicario visitetur: vt ipsius confessionem, si opus fuerit, audire valeat.

Ne

Ne sacrorum templorum parietes perforentur, vt lignea tabulata ad profanos ludos spectandos construuntur.

In quibusdam huius diœcesis locis sacrorum templorum parietes aliquando perforari solent, vt spectacula construi possint, vnde profani ludi, vel etiam taurorum agitationes, & similia spectari valeant: ex quo cum ædificium templi detrimentum patiatur, est etiam id ob venerationem, quę ipsis templis debetur, sacris canonibus prohibitum. Qua propter mandamus, ne vllus sacrorum templorum parietes, tectum, vel fores rumpere, aut perforare ad prædictum effectum ausit. Non obtemperantibus poenam excommunicationis latę sententię imponimus.

Rectores ad electiones, quę in ecclesiis fiunt, vocari debent.

Ad eas electiones, quę in ecclesiis parochialibus fieri solent, cũ ij, qui elemosynarias patinas per ecclesias circumferunt, eliguntur, vocentur ecclesiarum

L 5

Recto-

Rectores, & his absentibus, eorum vicarij: vt his interuenientibus fiant.

Diui Vincentij Ferrarij festum inter colenda reponitur.

Nemo sane est, qui ignoret, quantum Valentia ciuitas diuo Vincentio Ferrario ciui suo & patrono sit deuincta, quantaq; illum veneratione non ipsa solū, sed & totum regnum prosequi debeat. Quare statuimus, vt eius festum in tota hac nostra Diocesi celebretur, & colatur: ipsumque in Catalogum colendorum festorum hoc nostro Decreto reponimus.

Ne die vno plures Dupla celebrentur

In aliquibus nostrę Diocesis ecclesiis institutę sunt Duplaę quaedam eodē die celebranda, in quibus Vesperę, Completorium, Matutinum, & Missa iuxta earū institutionem decantari debent: quę vno eodemq; die, vt decet, impleri non possunt: ideo declaramus eas Duplas præter illam, quę designato die celebrabitur, sequentibus diebus non impeditis celebrandas

das esse, vt vno die vna tantum celebretur, seruata institutionis antiquitate.

Processiones eodem die in Ecclesiam reuertantur.

Solent aliquando in nonnullis nostrę diocesis locis processiones longius ab ecclesia progredi, quam vt eodem die in ecclesiam redire possint: vnde multis magnisq; incommodis locus dari posset, præsertim vbi multus est populi concursus. Quare parochis, vicariis, & beneficiatis, aliisque clericis præcipimus, vt quando cum cruce extra ecclesiam in processione incēdentes egredientur, ad ipsam eodem die, quo egressi ab ea fuerint, reuertantur. His, qui contra agent, constituta est quinquaginta solidorū poena: quos fabrica illius ecclesię applicatos esse volumus.

Ne seculares larvati sacro loco, & operibus bonis abutantur.

Secu-

Seculares in nostra Diocesi profanos ludos oblectandi animi gratia quando que instituunt, & interim quodam pietatis colore bonis operibus abutuntur. Mandamus sub excommunicationis poena, ne sic ludentes, tempore quo diuina Officia celebrantur, ecclesias ingrediantur: ac ne eleemosynam aut ecclesiae, aut alicuius sancti nomine petant.

Ne Scholani in actibus funerariis minus reuerentiae, quam decet, cruci deferant.

Cum ministri ecclesiarum, quos Scholanos vocamus, crucem ad Litaniam, vel alios, qui pro defunctis aguntur, actus deferunt, honoris illius obliti, qui cruci debetur, eam e baculo eductam in terram deponere, ipsamque e loco recedentes irreuerenter relinquere solent. Illis districte mandamus, ut praedictis actibus assistant, crucemque manibus erectam teneant, donec actus ille peragatur. Qui non obedi-

dierint,

dierint, emolumenta, quae alioqui ex actu illo ipsis obuentura erant, prorsus amittant.

De Chori Vicario.

Cum verissimum sit, ex cultu exteriori, qui in templis materialibus relictus, interiorem animi cultum & venerationem plurimum accendi, atque augeri: debent ecclesiarum ministri ea animi moderatione, & corporis etiam compositione diuinis Officiis interesse, ut omnes illorum exemplo intelligant, quantum honoris & reuerentiae sacrae & diuinae domui, ipsiusque Dei praesentiae debeatur. Omnia (dicebat Corinthiis Apostolus) honeste, & secundum ordinem fiant in vobis. Quae ut decenter & apposite a nobis constituentur, mandamus, ut in omnibus nostrae Diocesis ecclesiis vnus habeatur Chori Vicarius, cui Chori regimen incumbat: qui det operam, ut nostrae illae Constitutiones, quas fini nostrorum synodaliu Decretorum addendas curabimus, fidelissime

simè

sine obseruentur. qui in ecclesia, in qua
eo munere fungetur, neminem in Chori
regimine superiorem agnoscat. Curabit,
vt clerici omnes Officijs in Choro inter-
sint: quodque in processionibus, & cum
adinfirmos sanctissimum Eucharistiæ sa-
cramentum deferetur, in ipsis etiam fune-
rarijs actibus pacato clerici omnes ani-
mo, cum silentio & deuotione, reueren-
ter incedant: quibus etiam multas impo-
nere possit, si non obedierint. Demum præ-
dicto Chori Vicario sub excommunica-
tionis poena, duarum etiam librarum, quas
fabricæ ipsius ecclesiæ applicamus, præci-
pimus, vt iuxta prædictas constitutiones
suum munus exerceat. Beneficiatis vero
& alijs clericis sub eadem poena manda-
mus, vt in prædictis omnibus illi obediât.

*De cereis, qui in altari maximo
lucere debent.*

In maximo altari, dum diuina Officia ce-
lebrantur, etiam si pro defunctis celebré-
tur

tur, duo, vt minimum, cerei accensi luce-
ant. Rector qui contra fecerit, viginti so-
lidis ad lumina coram sanctissimo Sacra-
mento nutrienda mulctetur.

*Quæ funera feretro deportanda
censeantur.*

Quando defuncti dum viuerent, sex-
tum iam ætatis annum attigerant, co-
rum corpora feretro deportanda cense-
buntur: ante sex tamen annorum æta-
tem pro Albatis (vt vocant) reputari de-
bent.

ACTIO

A C T I O

S E C V N D A.

De stipendio visitoribus conferendo.

V M de eo, quod visitoribus, qui pro Episcopis Dioceses visitant, dari consuevit, variã in hoc nostro Archiepiscopatu consuetudinem introductam esse videamus, cupientes huic rei modum aliquem, qui magis conuenire videatur, ponere: statuimus ipsa approbante Synodo, vt in posterum nostris visitoribus, cum nostre diocesis ecclesias & loca visitatione generali visitabunt, ipsis & eorũ famulis ab his, quibus id de more incumbit, & ea ratione & modo, quo fieri solet, viginti solidi in singulos dies conferantur. Et ne fortẽ in ipsa ecclesiarum & locorum visitatione diutius, quam par est, visitatores immorentur, vn
de ali-

de aliqua fraudis suspicio oriri possit, indicem vnum confici, & ad huius Synodi Decreta apponi iussimus, in quo quot dies in singularum ecclesiarum & locorũ visitatione ab ipsis absumi debeant, explicatur. Mandamus igitur, ne pluribus diebus, quã in eo indice præscripti sunt, prædictum viginti solidorum stipendium illis exsoluatur. Qui si paucioribus diebus visitationem absoluerint, & discesserint, eorum tantum dierum, quibus in loco manserint, stipendium accipiant. Sub excommunicationis etiam late sententię poena præcipimus, ne parochi, vel clerici per se, vel per alium pecuniam, vel quodcunque aliud munus visitoribus conferant: neue ipsi visitatores etiam sponte oblatum recipiant, præter ipsum prædictorum dierum stipendium. Declaramus tamen, visitatores ab illo, vel illis, qui pro recepta iã consuetudine id facere tenentur, hospitio gratis esse recipiendos. Cumq. minime conueniat, quo rectius & fidelius visita-

tio exerceri possit, visitatores ad Recto-
rum vel clericorum domos hospitij gra-
tia diuertere: monemus, atque hortamur
ipso populos, ne ea in re suis partibus de-
sint, sed pro suo quinque officio libenti
animo hospitio illos accipiant, qui pro ec-
clesiarum utilitate, & animarum salute ad
eos mittuntur. Cæterum quia in quibus-
dam locis viget consuetudo, vt quod in
visitatione solui consuetum est, populus
soluat, optionem populis damus, vt illud
vel in præscripta viginti solidorum pecu-
nia, vel in alimentis, quibus ipsos visitato-
res prædicto dierum numero alant, solue-
re possint. Qua in re visitatores electioni
& voluntati populorum stabunt. Excipi-
mus Valentiam ciuitatem, quam pro anti-
qua iam consuetudine ab hac solutione im-
munem esse intelligimus.

De notariorum stipendio in visitatione.

Non sane decet, notarios in suis stipen-
dijs exigendis præter æquitatem ali-
quid postulare, aut recipere. Quare præci-
pimus,

pimus, ne notarij in visitatione ecclesia-
rum & locorum nostræ diœcesis pro regi-
stro & copia cuiuscunq. chartæ formæ ma-
ioris eorum omnium, quæ in visitatione scri-
pserint, plus exigere possint quàm solidos
duos. sed neque ipsa mandata semel scri-
pta iterum scribantur: summam tamen
dumtaxat eorum mentio fiat, additis quæ
de nouo prouisa fuerint. Omnia etiã man-
data, quæ à nostris visitatoribus fient, &
partibus exhibenda erunt, eadem etiam
ratione & modo soluantur. Quod sedulo
ac diligenter visitatores & parochi cura-
bunt.

*Missæ quo numero ratione beneficiorum pro
varia eorum institutione sint a bene-
ficiatis celebrandæ.*

Cum maxime deceat, clericos, ac ipsos
potissimum presbyteros congruam
sustentationem habere, ne magno sacerdo-
talis dignitatis opprobrio mendicare co-
gantur: cumque in tanta alimentorum,

& rerum ad vitam necessariorum inopia & caritate simplicium beneficiorum tenuitatem perpendentes, non possumus tantam clericorum huius nostri Archiepiscopatus indigentiam non valde dolere: huic incommodo occurrere, & remedium, quantum in nobis est, adhibere cupientes, de Missis ab ipsis presbyteris ratione beneficiorum, quæ obtinent, celebrandis diocesana Synodo approbante, in hunc modum statuimus. Quando in ipsa beneficii institutione Missarum celebratio hac dictione quotidie, vel singulis diebus, beneficiato iniuncta fuerit, si huiusmodi beneficium annuos quinquaginta quinque librarum redditus, aut plures habeat, beneficiatus quotidie per se, vel per alium Missam iuxta illius beneficii institutionem celebrare debet. Verum si annui ipsius beneficii redditus ad summam illam quinquaginta quinque librarum minime perveniant, pro binis libris Missas tredecim celebrabit. quam eandem in celebrando

ratio.

rationem & modum beneficiati sequantur, cum in ipsorum beneficiorum institutionibus certus Missarum numerus prescriptus fuerit. in quo tamen nolumus, illos ad plures Missas celebrandas astringi quam ipsa beneficii institutione obligantur. Cæterum si in beneficii institutione Missarum celebratio uno vel pluribus ex sequentibus adverbis, continue, assidue, semper, perpetuo, ipsi beneficiato imponatur, pro singulis libris tres missas celebret. Quod si in beneficii institutione institutor non aliud dixerit, quam celebret vel ipsa beneficii institutio non reperiat: neque aliunde constet de missarum numero, ad quas beneficiatus obligatur: pro singulis libris Missas duas celebret. Demum si in beneficii institutione nulla ab institutore Missas celebrandi mentio facta sit, pro singulis libris missam unam celebrari præcipimus. Quæ omnia intelligenda esse declaramus, subsidio & perpetuis oneribus deductis.

De Missarum reductione.

QVia in aliquibus huius ciuitatis & Archiepiscopatus ecclesiis magnus celebrandarum Missarum numerus reperitur, quæ à presbyteris ipsarum ecclesiarum celebrari non possunt: sacri Tridentini Concilij decretum secuti, quod incipit, Contingit sepe: & ea facultate videntes, quæ ab eodem sacro Concilio Episcopis datur, vt scilicet in diocesana Synodo hac de re ea, quæ ad Dei honorem, & ecclesiarum vtilitatem viderint expedire, statuere possint: Decernimus ipsa approbante Synodo, vt in omnibus ecclesiis nostris, in quibus prædicta causa concurrerit, è missis, quæ ex variis defunctorum relictis impositæ sunt, illæ quæ ex tempore iam elapso celebrandæ supersunt, nec vllus datur in eisdem ecclesiis eas celebrandi locus, reducantur: quemadmodum præfenti hoc nostro statuto ad opera pia, vel Anniuersaria perpetua reducimus: in quibus tamen pro defunctis illis oretur, eorumq.

rumq. commemoratio fiat, qui pro animarum suarum salute legata illa reliquerunt. Quibus Anniuersariis celebrandis eleemosynas in ipsis ecclesiis ad dictas missas celebrandum congestas pro dote assignamus ea ratione & modo, quo perpensis & consideratis ecclesiarum & locorum circumstantiis & qualitatibus, à nobis expedire iudicabitur. Ad quem effectum annui census ex collecto illo pecuniæ cumulo in tutis ac securis locis nostro assensu & Decreto constituentur, vel aliter pro nostro arbitrio prædictus pecuniæ cumulus distribuetur.

Examinatores in Synodo designati.

VT ecclesiis vacaturis, & Dei populo salutari doctrina pascendo meliores ac magis idonei, nullo habito personarum respectu, eligantur, septē sacre Theologiæ Doctores Synodo approbante examinatores hac nostra constitutione deputamus: quorum sequentia sunt nomina.

M 4 D. R.

- D. R. Iacobus Ferrufius.
- D. R. Hieronymus Coues.
- D. R. Michael Ioannes Luuiela.
- D. R. Blasius Nauarro.
- D. R. Ieachimus Mijauila.
- D. R. Petrus Monço.
- D. R. Franciscus Tudela.

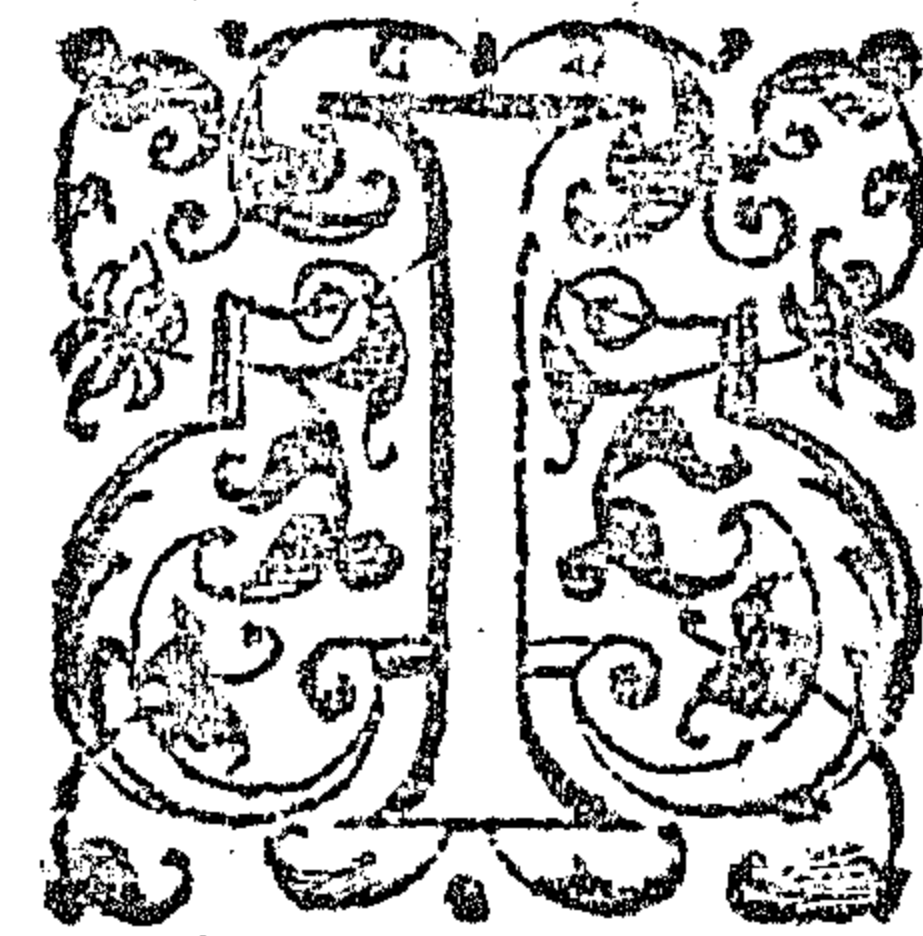
Iudices diœcesani in Synodo electi.

CAusis ecclesiasticis ac spiritualibus, & ad forum ecclesiasticum pertinentibus, in partibus à sancta Sede Apostolica, & eius Nuncijs, seu Legatis commitendis iuxta sacri Concilij Tridentini dispositionem, iudices in hac nostra diœcesi Synodo approbante quatuor infra scripti designantur.

- Egidius Roda I. V. D. Canonicus Valentinus.
- Petrus Catala I. V. D. Canonicus Valentinus.
- Ioannes Baptista Cardona sacræ Theologiæ D. Canonicus Valentinus.

R. Er.

R. Fr. Georgius Oliuer Cômendatarius ordinis beatæ Mariæ de Mercede Valentinus.

N nomine Domini nostri Iesu Christi. Anno à natiuitate Dñi Millefimo quingentesimo Septuagesimo octauo, die verò vigesima nona mēsis Octobris, hora ante meridiem octaua, in maiori aula palatij Archiepiscopalis Valentini, quò ad prædictum tempus citati & conuocati fuerant omnes qui Synodali congregatione interesse debent, legitime congregatis Illustrissimo ac Reuerendissimo Domino D. Ioanne Ribera Dei & Apostolicę Sedis gratia Patriarcha Antiocheno & Archiepiscopo Valẽtino, & Admodũ Reuerendis D. Michaele Hieronymo Vich Præcentore, D. Hieronymo Carros Sacrista, Francisco Ioãne Roca Archidiacono Algezirę, Honora-

M 5 to Pe-

to Pellicer, Ludouicus Torrella, Egidio Roda I.V.D. Petro Catala I.V.D. Ioanne Baptista Cardona S.Theo. Doctore, Canonicis insignis Metropolitanæ Sedis Valentine, & à Capitulo eiusdem Sedis deputatis, & Reuerendis Magistro Ioanne Barbera ecclesiæ collegiatæ villæ Gadiæ Decano: Gaspare Gallac Canonico & Syndico ecclesiæ collegiatæ & Capituli Setabis, qui procuratoriis mandantis legitime suffulti erant: quæ mandata apud dictam Synodum examinata & approbata fuerunt: necnon Plebanis, Rectoribus, Vicariis, aliisque præsentis Valentiniæ diocesis clericis de iure diocesanæ Synodo interesse debentibus, prout alias specialiter fuerant legitimi ad Synodo assistendum declarati: inuocato prius Spiritu sancti auxilio, qui vnus benignus est bonarum actionum inspirator, & certissimus sacrorum Conciliorum præses, idem Illustrissimus ac Reuerendissimus Dominus Patriarcha & Archiepiscopus ~~Valentinus~~
in suo

in suo folio residens, ex constitutionibus & Decretis, quæ supra numero quadraginta quatuor descripta sunt, & aliquot ante diebus proposita, perpenſa, ac discussa fuerant; ea, quæ ex præcedenti congregatione legenda supererant, in hac omnium postrema congregatione legi mandauit. Cumque rogasset idem Illustrissimus ac Reuerendissimus Dominus Archiepiscopus vniuersam synodum, an placeret dictas Constitutiones & Decreta stabiliri & promulgari, Synodumque diocesanam ad laudem & gloriam omnipotentis Dei absolui & finiri: omnes vna voce & communi applausu responderunt, se eas constitutiones & decreta approbare & amplecti: postulantes vt in lucem ederentur, finisque Synodo foeliciter imponeretur. Quibus peractis, Illustrissimus ac Reuerendissimus D. Archiepiscopus, omnibus, qui Synodo intererant, ipsum comitantibus in templum Metropolitanum descendit: vbi pontificalibus
indutus

indutus, ministris solenniter ei assistentibus, in sacello templi maximo, presentibus in eo omnibus, qui ad Synodi celebrationē venerant, consedit. Tum R. Iacobus Ferrusius S. Theo. Doctor, cum ab ipso Illustrissimo ac Reuerendissimo Dño benedictionē accepisset, in tēpli suggestum ascēdit, & huius dioecesanę Synodi Decreta omnia magna Cleri & populi multitudine audiente, legit, ac promulgauit. Post hęc decantari cœpit hymnus, Te Deū laudamus: & absoluta solenni per templi ambitum processione, res ad Dei omnipotentis laudem in finem perducta fuit.

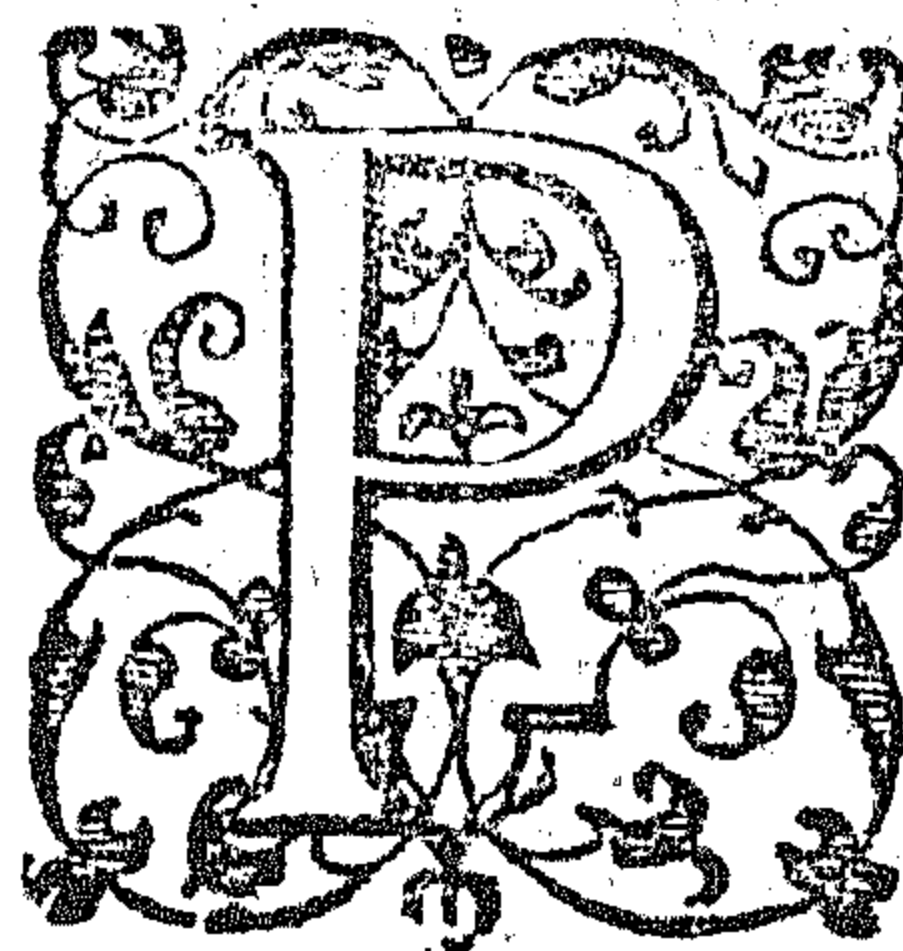
Quæ omnia me presente Licēciato Feliciano Figueroa presbytero eiusdem Illustrissimi ac Reuerendissimi Dñi Patriarchę & Archiepiscopi Valentini, & dioecesanę huius Synodi Secretario gesta sunt, & ad rei memoriam literis mandata.

Ioannes Patriarcha Antiochenus.

Archiepisc. Valen.

Licēciatus Felicianus Figueroa Secretario.

Ordenaciones mandadas hazer por el Illustrissimo y Reuerendissimo Señor Don Iuã de Ribera Patriarcha, &c. para que guarden los Vicarios de choro, y las hagan guardar en todas las yglesias deste Arçobispado de Valencia en el choro, conforme al Decreto del Synodo.

Digno, que entren todos en el choro con Diurnal, Breuiario para mejor psalmear, y con sobrepelliz y muça, y las alas del sobrepeliz baxas: y assi mismo en las processiones, mientras se haze el officio diuino. Y al entrar en el choro hagan todos el deuido acatamiento al altar mayor, y oracion despues de acabado el officio: y que se sienten cada vno en su choro. Y mientras se dize el officio nadie passe de vn choro a otro, sino fuere por necesidad, o para yr a cantar al facistol, en el qual todos canten

con

con orden y silencio, y sin bonetes.

2 Que nadie hable en el choro, y que canten todos con deuocion y reuerencia, bueltos de cara al altar, o al facistol, y no al pueblo. Y no suffra el Vicario de choro que nadie hable del choro a clerigo, ni a lego mientras se dize el officio: y si hay necesidad de hablar, de licencia que salgan.

3 Que en las processiones vayan de dos en dos, cada vno en su choro por su antiguedad y dignidad cantando con buen exēplo: el Vicario de choro yra el postrero del segundo choro, porque vea lo que se haze.

4 Que nadie se sienta en las sillas del choro mientras se haze el officio diuino, sino fuere ordenado, ni el escholano: y si fuere ordenado, se asiente en la postrera silla.

5 Que el Racional haga su boxarte, y ordene las Missas de manera que no se digan todas juntas porque aya Missas rezadas en la yglesia toda la mañana, si quiera de media en media hora. Y nadie en la semana que vagare pueda dezir Missa a las horas de los officios diuinos sin licencia del Vicario de choro: el qual no sea obligado a Missa de boxarte, ni a cosa de la yglesia que le estorue la residencia en el choro: sino que diga Missa la hora que menos le estorue.

6 Que

6 Que a la hora del anniuersario y Missa conuentual aguarden en el choro los que quierē dezir missa, porque aya quien asista en el a los diuinos officios.

7 Que nadie salga del choro miētras dura el officio diuino, o el sermon, sin licencia del dicho Vicario, excepto el Vicario temporal, y el Racional, para cosas que tocaren a sus officios. Y que el dicho Vicario de choro no pueda dar la dicha licencia, sino con causa legitima, exceptos tambien aquellos que se ocuparen en confessar, o en yr por orden del Rector a ayudar a bien morir, o por el Racional fueren imbiados a tādadas o estuieren ocupados en dezir missa: porque los tales queremos que sean juzgados por presentes.

8 Que el dicho Vicario de choro pueda marcar y marque segun y como le pareciere, y que el Racional, y el bolsero, donde lo huuiere, obedezcan las marcas que el marcare.

9 Que ningun beneficiado, o substituto pueda andar passeando por la yglesia con sobrepelliz, ni sin ella mientras se celebrare el officio diuino, aun que no aya ganado el punto.

10 Que mientras se haze el officio no se comulgue lego alguno en el choro, pues puedē en al-

en alguna missa rezada de las otras capillas.

11 Que ningun clerigo de la yglesia, o foraste ro pueda dizir missa quando se haze la pro- cession, porque vltra de la falta, es grande irre- uerencia en algunas occurrencias.

12 Que si se huuiere de yr a comulgar algun enfermo, o a otro auto a la hora del officio, el Racional, hauida licencia del Vicario de choro, si se ha de hazer a aquella hora, llame a los que tocare: y nadie se rebuelua, ni se mue- ua sino los que llamare el Racional.

13 Que quando aya alguna marca, el Vicario del choro la pida al collector, o bolsero, o Ra- cional, y apliquela: y si no la quisiere dar, de auiso a su S. Reuerendissima.

14 Que los bacineros no vayan al choro a cobrar las distribuciones, por la inquietud q̄ lleuan: y que en las yglesias donde en las fie- stas hay bacineros legos, si faltaren los bacine- ros clerigos al choro, no ganen distribuciones en dichos dias.

15 Que los bacineros no paguen missa, ni sal- ue, ni anniuersarios por menudo, sino que pa- gue el bolsero: y donde no le ay pague el Ra- cional, aunque sea fiesta, o dobla de particular.

16 Que las missas votiuas se manifiestē al Ra- cional conforme al Synodo: pero que no se pague capsou: por las permutas, dilaciones y

escan-

escandalos que se figuen.

17 Que el collector y Syndico, o qualquier o- tro official no tengan percaços en ausencia domingos y fiestas: y los otros dias quando se dicen los officios, no esten en la yglesia va- gando, sin entrar en el choro, sino pierdan el punto.

18 Que el que tuuiere cargo de la Sacristia, a pareje el altar y lo de mas, antes del officio: porque no perturbe, ni falte al choro. Y si el predicador encomienda algun pobre, no vaya acaptar algun clerigo, por la falta que hara en el choro. y que la Sacristia este cerrada duran- te el sermō.

19 Que ningun clerigo, aunque sean los Vica- rios, pueda substituyr a otro que cante por el, que no tenga ordenes.

20 Que quando faltare compañero al Cabis- col, el Vicario de choro encomiende el bordō a quien le pareciere: y sea obedecido sin re- plica.

21 Que el clerigo que no estuviere en el cho- ro antes de acabados los Kyries a la missa, y antes de acabado el Gloria patri del primer psalmo a las otras horas, pierda el punto, y no se le pague.

22 Que quando saliere el santo Sacramento a comulgar algun enfermo, los clerigos que

N

no lle-

no lleuaren el panno vayan delante con lumbrés en procesion de dos en dos, con aquella reuerencia que se deue, y sin bonetes, y el sacristan vaya detras.

23 Que al gloria patri, Pater noster, Canticos, Capitula, Hymno, y oraciones, al Miserere, y Laudates de Laudes esten en pies, y sin bonetes: a missa mayor y otras missas cantadas a los Kyries, Gloria Oracion, Euangelio, y Credo, Præfatio, y post communionem esté en pies y sin bonetes: y a las absoluciones de los anniuersarios canten con orden, y vayan en procesion sin hablar vnos a otros: al Pater noster, y oraciones sin bonetes: al Incarnatus, y desde los Sanctus hasta hauer fumido el presbytero esten sin bonetes y arrodillados con dos rodillas, sino fueren impedidos.

24 Que el officio de defuntos se diga cõ moderacion haziendo pausa a la mitad del verso y el vn choro aguarde al otro choro que acaba el verso.

25 Que ningun clerigo, mientras se haze el officio diuino lea algo, o diga horas: y el presbytero Diacono y Subdiacono hagan su officio con silencio y deuocion, sin ningun genero de escandalo.

26 Que quando el Capiscol, o Vicario señale que vayan al sacristol, vayan y canten siguiendo al

do al Capiscol, y procure el Vicario que vayan a cantar los Kyries, Introito, Gloria, Responso, Credo, y offertorio (sino hay organo) y communion.

27 Que qualquier clerigo que en escandalo del clero y del pueblo conturbare el officio diuino, y dixere palabras injuriosas contra el Rector, o Vicario, o otro qualquier clerigo dentro de la yglesia, o choro, o fuera en procesiones, mortuorios, riñendo, o bozeando, mouiendo algun escandalo, sea priuado de las distribuciones y percaços por espacio de vn mes, con obligacion de seruirle: y que el Rector, o Vicario de choro lo applique conforme al Synodo.

28 Que celebren el officio siempre con las sillitas altas en las siguietes festiuidades, en la Natiuidad de Iesu Christo nuestro Redemptor, en la Circuncision, Epiphania, Purificacion, Annunciacion, Resurreccion, y sus oétauas, Ascension, el primer dia de Pascua de Spiritu santo el Domingo de la Trinidad, dia de Corpus Christi y sus oétauas: Assumpcion, Natiuidad, y Concepcion de nuestra Señora: y el dia de todos Sanctos, y en todas las festiuidades de nuestra Señora, y en los sabados, y quando se dize officio de Minoridad.

29 Que nadie pueda entrar ni salir del choro en

zo en missa mientras se dize la Gloria, el Euan-
gelio, Oraciones, el Homo factus est, y desde el
Sanctus hasta hauer fumido. A las otras ho-
ras mientras se dize la Capitula, Oracione,
Magnificat, Nunc dimittis, y mientras el cho-
ro esta arrodillado, y mientras se diran quales-
quier preces.

Fin de las ordenaciones.

Las dietas que se seña-

lan a los Visitadores en la visita gene-
ral que han de hazer para cada vna
de las yglesias y lugares de-
ste nuestro Arçobispado,
son las siguien-
tes.

El Grau de Valencia dos dias.	Algimia y Alfara dos dias.
Alboraya y Almace- ra tres dias.	Alfajar y benitucer, y Payporta dos dias.
Albalat de mossen So- rell, dos dias.	Alaquas dos dias.
	Albal dos dias.

Alginet

Alginet dos dias.	Biar cinco dias.
Almuçafes y Benifa- yo tres dias.	Beniça 4.
Albalat d' Pardines 2	Calp dos dias.
Algemezi. 3.	Campanar 2.
Alcudia de Carlet. 2.	Carpefa 2.
Antella dos dias.	çucayna 2.
Alcantara 2.	Cortes de Arenos. 3.
Anna dos dias.	Chullella 3.
Agullent vn dia.	Chiua 2.
Albayda 5.	Chiluella 2.
Agres dos dias.	Carlet tres dias.
Alcoy diez dias.	Chella 2.
Alzira diez dias.	Carçre 2.
Alcalali y Mosquera dos dias.	Castello de Xatina 3.
Burjaçot dos dias.	Canals 3.
Binaleza vn dia.	Castalla 4.
Betera dos dias.	Cocentayna 6.
Benaguazir dos dias.	Ceta dos dias.
Benifano vn dia.	Callofa 3.
Bicorp 2.	Campell vn dia.
Bolbayt 1.	Castello de Rugat. 2.
Beniganim. 4.	Cullera 5.
Belchida. 2.	çueca quatro dias.
Bocayrent 6.	Castell de Castells 2.
Beniatjar 1.	Cilla 2.
Bañeres 2.	Denia seys dias.
	Enguera 4.
	Enoua. 2.

Foyos

Foyos 2.
Font de la Figuera 2.
Finestrat 2.
Gallinera y Ebo 3.
Gata 1.
Godella 2.
Guadaçuar 3.
Gorga 2.
Guadalest y sus lugares quatro dias.
Garch y Bollulla 2.
Gandia doze dias.
Gestalcamp. 1.
Gilet 2.
Iouada de la Vall de Alcala dos dias.
Lludient 2.
Lliria 6.
Llombay 3.
Luchent 3.
Lorcha 1.
Llosa del Villar 1.
Moncada 3.
Museros 3.
Meliana 1.
Maçamagrell 2.
Moruedre 6.
Madrona y dos ay-

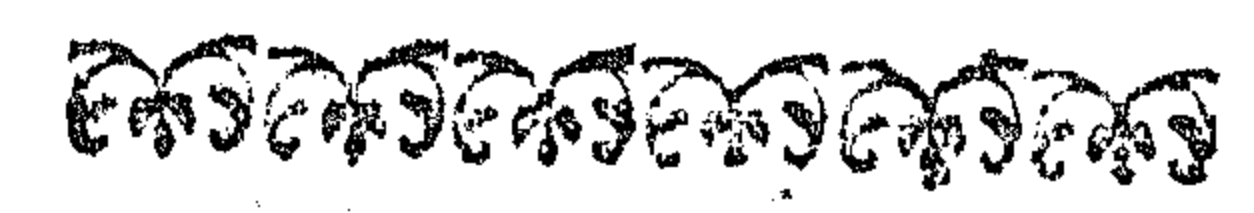
gues tres dias.
Muntesa 3
Moxent 4.
Murla 2.
Mislata 1.
Montauerner 2
Montanejos 2.
Nauarres 2.
Olocau 2.
Otanell dos dias.
Olleria 5.
Ontiñent doze dias.
Orcheta dos dias.
Orba y su anexo 2.
Oliva 6.
Ondara 2.
Paterna dos dias.
Puçol 4.
Pobla de Arenos 4.
Pobla de Benaguazir dos dias.
Pobla llarga 2
Picassent 2.
Pardines 2.
Perpunchent y su valle tres dias.
Planes. 3.
Penaguila 4.

Par-

Polop 2.
Parcent 2,
Pego 4.
Pobla de Rugat. 3.
Pedralba 2.
Quart 3.
Quatre tonda 2.
Ribarroja 2.
Rafel Buño dos dias.
Rahal dos dias.
Riola y Poliña, y Fortaleñ 4.
Serra y Naquera 2.
Sumacarcer dos dias.
Sollana 3.
Torrestorres 3.
Turiz dos dias.
Torrent tress dias.

Tous dos dias.
Tibi 2.
Teulada 3.
Ternils, Carcaxent y Cugullada 5.
Vila hermosa 8.
Vila malhur. 2.
Vila llonga 3.
Villar. 4.
Vilamarchant 2.
Vallada. 3.
Vilajoyosa 4.
Xalo vn dia.
Xixona 6.
Xabea 4.
Xatiua con sus yglesias quinze dias.
Xara fuel. 2.

En las

En las Rectorias nueuamente erigidas de los lugares de nuevos cōuertidos que tienē fructos , se tassan para cada vna dos dias, excepto las que arriba estuuieren tassados.

En las Rectorias nueuamente erigidas de los lugares de nuevos conuertidos q̄ no tienen fructos , se tassa para cada vna dellas vn dia, excepto las que arriba estuuieren tassadas.

Y declaramos que los dichos dias entédemos que sean vtiles , conuiene a saber, que en los Domingos y fiestas de guardar, se le pague al dicho visitador la dicha dieta en el lugar donde se hallare, vltra de las dietas declaradas en este memorial.

Laus Deo.